

der er begået af uagtsomhed, kan der dog alene fastsættes straf af bøde.

Stk. 2. Den, der undlader rettidigt at meddele de oplysninger, der afkræves ham efter § 3, straffes med bøde.

Stk. 3. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab el. lign., kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 5. Sager om overtrædelse af forskrifter, der er udfærdiget i medfør af loven, behandles som politisager. De retsmidler, der omtales i retsplejelovens kap. 68, 69, 71 og 72, finder anvendelse i samme omfang som i sager, det tilkommer statsadvokaten at forfølge.

§ 6. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.“

Ved fremsættelsen begrundede *handelsministeren* lovforslaget på følgende måde:

„Den direkte årsag til, at regeringen fremsætter dette lovforslag, er de erfaringer, man indhøstede under *krisen i sommeren 1967 i det mellemste østen*, der medførte betydelig usikkerhed om vore forsyningsmuligheder for olie og olieprodukter. Det blev her klart understreget, at Danmark — som i øvrigt også andre vesteuropæiske lande — i høj grad er afhængig af løbende tilførsler af vigtige råvarer og drivmidler, og at man stillet over for svigtende tilførsler udefra kan blive tvunget til med meget kort varsel at iværksætte foranstaltninger til imødegåelse af de vanskeligheder, der vil blive en følge heraf.

Regeringen indledte i sommermånederne 1967 en detailplanlægning for rationering af benzin. Lykkeligvis blev der ikke brug for at føre en sådan rationering ud i livet, men den indvundne erfaring afslørede klart, at de praktiske forberedelser på grund af den manglende lovmæssige baggrund kun vil kunne føres frem til et vist punkt, og at der i bedste fald må påregnes at ville medgå 3-4 uger fra det tidspunkt, hvor lovhjæmmel er tilvejebragt, til foranstaltningerne vil kunne iværksættes. Dette hænger i første række sammen med, at man ikke længere har noget administrativt organ til rådighed til varetagelse af de opgaver, som den konkrete foranstaltning vil medføre, og at den manglende lovhjæmmel sætter snævre grænser for forberedelserne til hurtigt at stille et effektivt administrationsapparat på benene.

Da der yderligere kan være særlige problemer forbundet med gennemførelsen af den fornødne lovgivning, når en forsyningsmæssig krise først er blevet en kendsgerning, vil kostbar tid kunne gå tabt, inden myndighederne får mulighed for at foretage regulerende foranstaltninger, der må anses for at være af vital betydning for vort samfund.